

glæde af. EU fremlagde jo allerede positiv forhandlingsindstilling med to punkter i Cancún, hvor man sagde, at man var parat til at afvige fra, at de skal være med under single undertaking. Det betyder ikke, at lande, der ikke kunne være enige om dem, kan fortsætte med dem.

I det forslag, der ligger her, for det er det, spørgsmålet går på, er det sådan for Venstre, at udenrigsministeren kan tage ned på den måde, man nu gør det, jeg har jo aldrig været udenrigsminister, og fortælle, at Danmark har en fleksibel indstilling til det, at vi vil arbejde for det, at vi gerne vil have lov til at forklare, hvorfor vi synes, det er en god ting. Det vil vi også gerne i dialog med udviklingslandene om, men det må ikke være det, der blokerer for en samlet aftale. Så kan jeg næsten ikke komme det nærmere,

Men der kommer ikke et krav, og det er så også til hr. Jørn Jespersen, om, at nu skal udenrigsministeren og regeringen søreme tage ned til EU og sige, at EU bare har at komme med et ensidigt udspil med de og de punkter. Efter at have oplevet Cancún synes jeg ikke, at det er en smart forhandlingstaktik bare at lægge alle kortene på bordet og agere ensidigt. Jeg synes, det er vigtigt, at man giver sig tid til dialog og lytte til, hvor det er, de her knaster er, og så forsøge at finde en løsning på det.

Jeg tror, det var det, ellers må hr. Jørn Jespersen gå op og spørge en gang til.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Henrik Vestergaard undervejs i de drøftelser, vi har haft frem til den her debat, har vist betydelig imødekommenhed, men de sidste svar, vi får, vil altså gøre det meget vanskeligt for Enhedslisten at stemme for det forslag, som ligger.

Det har at gøre med, at der tilsyneladende mangler den nødvendige handling, for det er jo nødvendigt at få ændret det forhandlingsmandat, som EU-kommissær Lamy forhandler på, inden man kommer i gang med nye møder. Det viste sig jo tydeligt i Cancún, at EU ikke har den handlekraft, der skal til for at kunne ændre sit forhandlingsmandat undervejs i en forhandlingsrunde. Det skal altså gøres herhjemme i Europa, inden man tager af sted.

Derfor er det nødvendigt, at den danske regering stiller konkrete forslag på landbrugsområdet og på Singaporeområdet. Derfor håber jeg, at hr. Henrik Vestergaard kan give tilsagn om, at hans forslag skal forstås sådan, at udenrigsministeren aktivt skal fremlægge forslag om de to spørgsmål i EU's Ministerråd.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det hænger lidt sammen med det spørgsmål, som hr. Jørn Jespersen stillede før.

Venstres opfattelse er, at det er fornuftigt, at EU nu for de enkelte lande og samlet gør sig klart, hvordan man kommer videre med den her runde, og at man, hvis mødet er den 15. december i Genève eller senere, selvfølgelig besinder sig på at sige: Hvor er det, EU vil udvise fleksibilitet? Hvor er det, man vil være parat til at være åbne over for det, andre lande måtte sige?

Kl. 11.20

Men jeg tror ikke på, at det rigtige i det her spil ville være, at Folketinget nu udstyrer udenrigsministeren med klare punkter om, hvad han aktivt har at tage ned og sige til Ministerrådet, som EU så bare har ensidigt at fremlægge. Jeg synes, det er utroligt vigtigt, at man lytter til hinanden her, at man er fleksible. Vedtagelsen er selvfølgelig udtryk for, at Venstre er indstillet på, at udenrigsministeren udviser maksimal fleksibilitet.

Vi synes stadig væk, at målet må være en bred aftale, fordi frihandel er noget godt, frihandel gavner os, frihandel giver os større velstand. Det er ikke noget farligt, det er ikke noget grimt, det er jo noget godt for alle. Hvorfor dog ikke udnytte, at en plus en er tre? Det er indstillingen.

Jeg håber, det er svar.

Formanden:

Hr. Jørn Jespersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nej, men det er jo netop ikke frihandel, vi har i dag. I dag har vi massiv protektionisme i de rige lande. Det er ikke noget godt, det er noget skidt, og derfor er det jo afgørende, at vi giver et mandat, der gør, at Danmark lægger sin vægt ind på at afskaffe den protektionisme, primært af hensyn til de fattigste lande.